

Guigo Cassin Supran
elector

Sr. D. Lluís Millet, Director del

«Orfeo Català»

Barcelona

386



Snt. Antoni de Vilamajor (Llívia del Vallès), 28-XI-921

Sr. En Lluís Millet.

Molt respectable senyor meu: Rebuda la seva carta del 25. Mil gràcies per la seva bondat en acceptar la meua pobríssima ofrena de la tonada popular dels «Joigs» del S.S. Sagrament. El text, es el conegudíssim que comença així: «Cristians, tots de bon grat cantem molt devotament:

Per sempre sia Most
el Santíssim Sagrament.»

«Est es lo pa divinal...» etc.

Aquí a la parroquia, en poseïm cinc exemplars, dels quals, ara com ara, no m'hi puc dependre. Un d'ells, es impres a Vich, casa Valls, l'any 1844. Els demés no tenen fetxa, però indubtablement son mes antics, si bé no molt. Un es impres a Manresa, impremta Abadal; altre, ho es a Girona, per Jeroni

Niclaus; altre a Vilanova, estampa Josep Pubió; i l'últim, a Barcelona, cà la Vidua Pla, carrer del Costaner. Tots reproduïxen el mateix text. Segurament el trobarà V. reproduït mes modernament, en qualsevol sa gristia de Barcelona, o cà la Vidua Pla; si no es que (com tantes altres coses bones), hagi estat substituït per alguna carimcloneria. Si malauradament fos així,estic disposat a fer lo que V. m demani. El jesuïta P. Mach en sa «Norma de vida cristiana», edició octava, any 1874, els reproduïx també; però «afí d'evitar certes crítiques» a que podria donar lloc alguna aprensió teològicament poc exacta, els va enfarinar de tal manera, que fan veritable llàstima.

En els temps del meu servei de vicari a Sitges, vaig aprendre la tonada dels goigs de la Verge del Vinyet, que segurament V. ja deuen posseir;

si així no fos, estic disposat a (i amb molt de gust)
a presentar-me aon v. m'indiqui, ja que jo no
la sabia transcriure, i no tinc ara qui me ho
faci. - També he introduït en la meua parro-
quia els clàssics goigs del Roser, que hi heren
gairebé oblidats i substituïts per als de «Que
viva Maria - que viva el Prosario». - Finsima-
teix hi he introduït els goigs del Roser de Quares-
ma, anomenats dels «Gualteri». Vaig apèndrels de
la meua àvia, a Sant Pere de Ribes (Sitges). No a' si
serà la tonada popular corrent, o alguna variant.
Aquí a Vilamajor, he après una tonada que s' té
per propia dels Set Dolors de la Verge Maria, amb
abundosos exemplars del text corresponent. - També
aquí a Vilamajor, pel Divable Sant, s' cant la mai-

nada amb sengles cistells, a captar óus i flamini-
nadores: A quiscuna casa mes o menys dadivosa,
canten un parell d'atrofes dels goigs del Pover, però
amb una tonada simplicíssima, que en res s'assembla
a la generalment coneguda.

Li demano perdó per lo llarga i enfadosa que
m'ha sortit la present. Repeteixo que estic a la se-
va disposició en tot lo que a V. li sanbli d'alguna
utilitat, i quedaré molt joios en servir-lo en la seva
nobilíssima empresa.

Sempre de V. aff^{te} en Crist

S. S. i Capella

Rosend Lloras Pbr. Pector

